

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การจ่ายเงินหมุนเวียนเพื่อช่วยเหลือผู้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๒๑ ทวิ
แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางได้มีหนังสือ ที่ กษ ๒๐๒๙/๐๐๘๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีฐานะเป็นนิติบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ โดยมีสำนักงานใหญ่ ในกรุงเทพมหานคร เรียกว่า “สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง” มีวัตถุประสงค์ เพื่อดำเนินกิจการสงเคราะห์การทำสวนยางและมีอำนาจกระทำการใด ๆ ที่จำเป็นหรือเป็นอุปกรณ์ แก่วัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ได้ รวมทั้งการทำสวนยางและสวนไม้ยืนต้น ตลอดจนกิจการที่เกี่ยวข้อง เป็นการสาธิตและส่งเสริม เพื่อประโยชน์การสงเคราะห์ กับให้รวมตลอดถึงการดำเนินการส่งเสริม หรือสงเคราะห์การปลูกแทนไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามที่รัฐบาลมอบหมาย โดยในการส่งเสริมและสงเคราะห์การปลูกแทนไม้ยืนต้นชนิดอื่นตามมาตรา ๔ ให้ใช้เงินทุนค่าใช้จ่าย จากรัฐบาลหรือจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร

ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรมีหน้าที่ต้องเสียเงินสงเคราะห์ตามมาตรา ๕ และเงินสงเคราะห์ดังกล่าวที่เก็บได้ตามมาตรา ๕ ต้องส่งสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ตามมาตรา ๗ ผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๘ คือ เจ้าของสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่ายี่สิบห้าปีขึ้นไป หรือต้นยางทรวดโถมเสียหาย หรือต้นยางที่ได้รับผลน้อย การสงเคราะห์ต้องจัดทำด้วยการปลูกแทน และจะสงเคราะห์ประการอื่นเพื่อประโยชน์ในการปลูกแทนก็ได้ และตามมาตรา ๑๘ (๓) กำหนดว่า ทุก ๆ ปีสงเคราะห์ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา ๕ เป็นจำนวนเงิน นอกจากเงินตามมาตรา ๑๘ (๑) ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินงานค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับกิจการยาง และ เงินตามมาตรา ๑๘ (๒) ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานสงเคราะห์การทำสวนยางของสำนักงาน กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งสิ้น และ จะจ่ายเพื่อการอื่นใดมิได้ ส่วนผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๒๑ ทวิ คือ ผู้ไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ หากมีความประสงค์จะขอรับการสงเคราะห์ในการทำสวนยาง ให้ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ต่อสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามแบบและวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวง ในการดำเนินการสงเคราะห์ดังกล่าวให้ใช้เงินอุดหนุนหรือเงินจาก งบประมาณประจำปี หรือเงินกู้ที่รัฐบาลจัดให้

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางได้ออกข้อบังคับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ว่าด้วยเงินหมุนเวียนเพื่อช่วยเหลือผู้รับการสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเงินหมุนเวียนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความช่วยเหลือในเรื่องเงินทุนกู้ยืมแก่ผู้รับการสงเคราะห์ ในการปลูกพืชแซมในสวนสงเคราะห์ เลี้ยงสัตว์ การทำหัตถกรรม หรือเพื่อทำกิจกรรมอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนดภายใต้มาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ โดยเงินที่นำมาใช้ในการกู้ยืมเงินตามข้อบังคับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ว่าด้วยเงินหมุนเวียนเพื่อช่วยเหลือผู้รับการสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังกล่าว เป็นเงินตามมาตรา ๑๘ (๓) สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เห็นว่า เงินทุนกู้ยืมดังกล่าว ผู้ได้รับสงเคราะห์ตามมาตรา ๒๑ ทวิ น่าจะอยู่ในข่ายที่จะได้รับการช่วยเหลือโดยการกู้เงินนี้ได้ ไม่น่าจะใช้เฉพาะเพื่อช่วยเหลือผู้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง เท่านั้น เพราะเป็นการช่วยเหลือผู้รับการสงเคราะห์ในระหว่างที่สวนยางยังไม่สามารถให้ผลผลิตได้ และจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้รับการสงเคราะห์ ตามวัตถุประสงค์แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ดังนั้น ความเห็นของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ที่จะให้ผู้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๒๑ ทวิ กู้ยืมเงินดังกล่าวได้ถูกต้องหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง โดยมีผู้แทนสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า มาตรา ๑๘^๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ กำหนดว่า ในทุก ๆ ปีสงเคราะห์ ให้คณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยางจัดสรรเงินสงเคราะห์ที่เก็บได้นอกจากเงินตาม (๑) และ (๒) เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งสิ้นและจะจ่ายเพื่อการอื่นใดมิได้ โดยการดำเนินการสงเคราะห์เจ้าของ

^๑มาตรา ๑๘ ทุก ๆ ปีสงเคราะห์ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา ๕ ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนไม่เกินร้อยละห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับกิจการยางในอันที่จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าของสวนยางโดยเฉพาะ มอบไว้แก่กรมวิชาการเกษตรเป็นงวด ๆ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด เงินที่กรมวิชาการเกษตรได้รับนี้มีให้ถือว่าเป็นรายรับตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

(๒) จำนวนไม่เกินร้อยละสิบ เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานการสงเคราะห์การทำสวนยางของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง หากเงินจำนวนที่ตั้งไว้ไม่พอจ่ายในงานต่าง ๆ ดังกล่าว ให้รัฐบาลตั้งรายจ่ายเพิ่มเติมในงบประมาณประจำปีตามความจำเป็น

(๓) จำนวนเงินนอกจาก (๑) และ (๒) เป็นเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งสิ้นและจะจ่ายเพื่อการอื่นใดมิได้

เงินอันเป็นดอกผลของเงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา ๕ ถ้าหากมี ให้คณะกรรมการจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานการสงเคราะห์การทำสวนยางเพิ่มขึ้นจากที่จัดสรรไว้ตาม (๒) เท่าจำนวนที่เห็นว่าจำเป็น ส่วนจำนวนเงินที่เหลือถ้าหากมี ให้จ่ายสมทบเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางในปีสงเคราะห์ถัดไป

เงินที่จัดสรรไว้เพื่อการสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตาม (๓) หากมีเหลือจ่ายในปีสงเคราะห์ใดให้นำเงินที่เหลือจ่ายไปสมทบเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตาม (๓) ในปีสงเคราะห์ถัดไป

สวนยางนั้น มาตรา ๘^๒ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ได้กำหนดให้ดำเนินการสงเคราะห์แก่เจ้าของสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่ายี่สิบห้าปีขึ้นไป หรือต้นยางทรุดโทรมเสียหาย หรือต้นยางที่ได้ผลน้อย โดยการสงเคราะห์ต้องจัดทำด้วยการปลูกแทน และจะสงเคราะห์ประการอื่นเพื่อประโยชน์ในการปลูกแทนก็ได้ แต่โดยที่มาตรา ๒๑ ทวิ^๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ได้กำหนดให้ดำเนินการสงเคราะห์แก่ผู้ซึ่งไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ การดำเนินการสงเคราะห์ให้ใช้เงินอุดหนุนหรือเงินจากงบประมาณประจำปีหรือเงินกู้ที่รัฐบาลจัดให้ จึงเห็นว่า กฎหมายกำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินการสงเคราะห์ รวมทั้งการจัดสรรเงินสงเคราะห์แก่ผู้ขอรับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๑ ทวิ แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๒๑ ทวิ ที่อยู่ระหว่างที่สวนยางยังไม่สามารถให้ผลผลิตได้ จึงไม่ใช่ผู้ที่จะมีสิทธิได้รับการสงเคราะห์จากเงินสงเคราะห์ที่คณะกรรมการจัดสรรตามมาตรา ๑๘ (๓) รวมทั้งไม่อาจกู้ยืมเงินหมุนเวียน ตามข้อบังคับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ว่าด้วยเงินหมุนเวียนเพื่อช่วยเหลือผู้รับการสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นเงินตามมาตรา ๑๘ (๓) ได้แต่อย่างใด

(นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤศจิกายน ๒๕๕๖

^๒มาตรา ๘ ผู้จะได้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นเจ้าของสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่ายี่สิบห้าปีขึ้นไป หรือต้นยางทรุดโทรมเสียหาย หรือต้นยางที่ได้ผลน้อย

การสงเคราะห์ต้องจัดทำด้วยการปลูกแทน และจะสงเคราะห์ประการอื่นเพื่อประโยชน์ในการปลูกแทน โดยจ่ายให้แก่เจ้าของสวนยางซึ่งยางพันธุ์ดี พันธุ์ไม้ยืนต้น พันธุ์พืช ปุ๋ย เครื่องมือเครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือ หรือจ่ายเงินให้ก็ได้ ทั้งนี้ จะจัดให้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้

^๓มาตรา ๒๑ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมให้มีการทำสวนยางพันธุ์ดีเพิ่มขึ้น ในกรณีที่ผู้ซึ่งไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ มีความประสงค์จะขอรับการสงเคราะห์ในการทำสวนยาง ให้ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ต่อสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการดำเนินการสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่งให้ใช้เงินอุดหนุนหรือเงินจากงบประมาณประจำปีหรือเงินกู้ที่รัฐบาลจัดให้

ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินสงเคราะห์ให้แก่ผู้ขอรับการสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่งได้รายละเอียดไม่เกินสิบห้าไร่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ฯลฯ

ฯลฯ